

שחיתות מונעת ייצוא

דגיי הכסיף

מגדלי דגיי הכסיף סובלים מרביית השנה מעודפי דגים ומהורדת מחירים בשוק המקומי, דבר המביא להם הכנסה קטנה ביותר של 5.5 לירות לקילו, בגלל קנוניה בין מנהלים ב"תנובה" ו"אגרסקו" למניעת ייצוא דגים שלא באמצעות "אגרסקו". באחרונה פנו יצואני דגים אל מנכ"ל משרד-החקלאות **מאיר בן-מאיר**, והתלונו על ש"תנובה" מסרבת להתיר למגדלי הדגים למכור באמצעותם דגיי כסיף לייצוא. היצואנים הציעו חוזים והצעות-מחירים המבטיחים למדגלים 8 לירות לקילו - מחיר גבוה בשליש ממה ש"תנובה" משלמת להם. בידי היצואנים, כמו חברת "טמסה" של ארמנדו שלגב, חוזים וערבויות בנקאיות לרכישת מאות טונות לשנה בכל השנה במחירים של 1650 דולר ס"פ, מזה 550 דולר הובלה אווירית. "תנובה" הודיעה כי היא חייבת למכור דגיי כסיף לייצוא רק דרך "אגרסקו". "אגרסקו" הודיעה כי לה חוזה עם קונה באיראן וכי אינה מתכוונת להפר אותו.

הקונה של "אגרסקו" קונה רק 700 טון לשנה ורק בין החודשים אוקטובר למאסר. למרות זאת מסרב מנהל המדור הכללי ב"תנובה", **בני מור**, להגדיל את מכירות דגיי הכסיף.

מור נוהג לנסוע מדי שנה לשוקי פאריס, רומא וארצות מושכות נוספות לבדיקת שוקי הדגים. נסיעותיו משולמות גם על-ידי "אגרסקו". אם תיפתר בעיית ייצוא הדגים כפי שמציעות כמה חברות כדוגמת "טמסה", יפחת הצורך בנסיעות שלו או של יושב-ראש אירגון מגדלי הדגים **מרדכי גל**, המשתף פעולה לשבירת המונופול של "אגרסקו", הפוגע בחברי אירגונו.

לפני כמה חודשים הציעה אחת החברות הגדולות לאירגונו רכישה דגיי כסיף

מוכ"ל "אגרסקו" משה שביט
להפסיק להפריע

במחיר של 1650 דולר הטון. כשקיבל גל את שם הקונה האיראני טס אליו, והציע לו דגיי כסיף ב-200 דולר בפתות.

ארמנדו שגב ניסה בעבר לייצא מוצרי בשר לאיראן ונתקל בהתנגדות נציג "אגרסקו" שם, **זכריה דויל**. שגב הביא ארצה יבואנים איראנים שמסרו עדויות במשטרה כי דויד מקבל מהם שוחד כדי שימכור להם מוצרי "אגרסקו" במחירים נמוכים. דויד נעצר בישראל לחקירה. בידי המשטרה מיסמכים על העברות כספים של יבואנים בסכום של כ-100 אלף דולר לבנק בקנדה, לחשבון שלו. דויד רכש בשנתיים שהוא נציג "אגרסקו" באיראן שתי חנויות ברחוב בגרשוב בתל-אביב, חנות ברחוב לבנדה ודירה ברחוב עוזיאל 5 בתל-אביב. כן רכש מיגרש בהרצליה-פיתוח. דויד אינו היחידי הפועל כך מטעם "אגרסקו", והוא התגלה רק תודות לתלונה של שגב במישטרה.

עוד לפני שנה היה ל"אגרסקו" נציג בכיר בצרפת בשם **אפרים בריל**, שחתם מדי שנה לזהה קבוע על מכירת כל כבד-האווז הישראלי (פאטה) לקנייני אחד, קיבל ממנו שוחד. המחירים שעליהם חתם היו נמוכים ביותר והרסו את תעשיית כבד האווזים בישראל. הידיעות על השוחד הגיעו לבסוף לדרגים בכירים ובריה נקרא להנהלת "אגרסקו" והתבקש להמציא הסברים להוכחות נגדו תוך שבועיים. למחרת עזב את הארץ, והוא מגדל היום אווזים לכבד בספרד. "אגרסקו" העלימה את הפרשה מידיעת המישטרה.

נראה כי דרושה חקירה מישטרית ממצה של המתרחש בעיסקות הייצוא של "אגרסקו", שמא יחזור מה שקרה עם בריח בענייני הכבד באיראן. האם ימשיך מנכ"ל החברה, **משה שביט**, בדרכו או יפסיק להפריע לייצוא הישראלי?

החזאי שרון

ומחירי המים

שרי-החקלאות אריאל שרון, מציע להעלות את מחירי המים לצריכה ביתית ב-30%, נוסף על ייקור של 20% שעליו הוחלט לפני חודש בעת ביטול הסובסידיות. השר הציע זאת כדי שהצרכנים יסבסדו את מחירי המים לחקלאים. לפי הצעת שרון ישלמו החקלאים 85 אגורות לקוב, בעוד הצרכן בעיר ישלם 1.30 לירה לקוב.

השר שרון הוא בעל חווה חקלאית ששיטחה 3500 דונם, הצורכת כמויות גדולות של מים. החלטתו תקבע כמה ירוויח הוא עצמו מגידולי החקלאיים השנה. ה"שר שרון עושה מדי שנה רווחים יפים מאד מחוותו, בעיקר תודות למחירי המים מוך של המים. השנה, למשל, ירוויח שרון 2000 לירות נקי על כל דונם כותנה - רווח-שיא שיתן לחווה שלו יותר מ-4 מיליון לירות רווח נקי.

קיימת סתירה אינטרסים חמורה בין היותו בעל חווה לבין היותו השר הקובע את מחירי המים למגדלים ולצרכנים בי-עיר. אותה סתירה מתקיימת גם בשל היותו הממונה על מינהל-מקרקעי-ישראל המחכיר את אדמות החווה שלו.

כשם ששרי-המיסכה-ההתעשייה **יגאל הורביץ** שרוי בניגודי אינטרסים בגלל מיפעלי מישפחתו, ונקלע למצב ברור של סתירה כאשר לא העלה את מחירי אבי-קת-החלב שבה משתמשות בעיקר המח-לבות של מישפחתו, (העולם הזה" 2086) כך קורה עתה גם לשר שרון.

מי שרוצה לזכות בתפקיד שר חייב להיפטר לחלוטין מכל רכוש שגורלו מושפע ממדיניות המישרד שעליו מופקד השר. אין ספק כי כל צרכן מים שיפנה לבג"צ נגד השר שרון, ויבקש כי השר לא יתערב במחירי המים בגלל היותו חזאי בעצמו, עשוי לזכות בתשומת-לב.

שענות הרשות

נגד לוינקוף

הנהלת הבורסה לניירות-ערך העבירה לרשות ניירות הערך באוצר מיסמכים בקשר לעיסקת מניות בית-הרכב. מיסמכים אלה עולה כי **יעקב לוינקוף**, סוחר מניות, הזמין באמצעות ברוקרים מניות של בית-הרכב בסכום של 400 אלף לירות מבלי שהיתה לו כוונה לרכוש אותן.

כן המציאה הבורסה לרשות חוזר שהופץ בראשית חודש יולי בין ציבור ה-

יעקב לוינקוף
בורסה פרטי

משקיעים, וממנו עולה כי לוינקוף פתח שוק מקביל פרטי למניות ומציע למכירה, באמצעות חברת "אקצין אופציות", לי-רכישה מניות. נראה כי לוינקוף פתח בורסה ללא היתר האוצר, וכן הציע לציבור לרכוש ניירות-ערך ללא תשקיף ולא באמצעות הבורסה. כל הדברים הללו הם עבירות על חוק ניירות-הערך. הרשות העבירה את החומר למישטרה ולבקשתה הוציא בית-מישפט-השלום צי-מעצר נגד לוינקוף. מקורות ברשות הבחינו את דיבוי לוינקוף כאילו התי-לונן לפניו על דרך ניהול בית-הרכב, והודיעו כי כל תלונה תיבדק לגופה.

מי סחם מטאשור?

מידע שאושר על-ידי חוגי העולם התח-תון מסר, כי בחודשים האחרונים לחייו היה ג'ו **סטאשר**, מנהיג הפעם המאורגן לשעבר מקליוולנד - שקיבל אזרחות יש-ראלית תודות להלוואה של 100 אלף דולר למפעלי הרב **מנחם פרוש** - נתון לאיומי סחיטה.

הפרשה החלה כאשר חזר ערב אחד לביתו ברחוב בצלאל בתל-אביב. אלמונים התנפלו עליו, היכוהו ושדדו את שעונו היקר ואת ארנקו. סטאשר הזעיק את ידידיו, שחשבו תחילה כי זה מעשה של

ג'ו סטאשר
איומים טלפוניים

אחד משחקני הקלפים עימם שיחק סטא-שר ואשר ראה את חבילת השטרות ה-עבה שהיתה מצויה תדיר בכיסיו.

אולם כעבור כמה ימים החלו איומי סחיטה טלפוניים. סטאשר עזב את ביתו ועבר לגור במלון "פאל" לכמה חודשים. משפסקו האיומים חזר לביתו. אז אירע דבר-מה שגרם לו לעבור לגור דרך-קבע באירופה. המקורות מסרבים למסור מה היה הדבר שהביאו לעזוב את ישראל.

מקורות אלה הגדירו כמנוחכת את החקירה שמנהלת המישטרה על קשרים בין מאיר לנסקי ליעקבלה כהן. החקירה החלה בגלל בואו של כהן לי-ארצות-הברית, שם חי אחיו. נראה כי המישטרה סבורה שלנסקי הוא שהזמין לארצות-הברית, והחלה חוקרת בדבר טיב הקשרים בין השניים.

הבורסה

"סהר" תגיש תשקיף

להנפקה חדשה

חברת-הביטוח "סהר" פנתה לרשויות בבקשה להנפקה נוספת של מניות מני-יות "סהר" היו באחרונה מוקד של פעי-לות בבורסה, בעיקר בגלל כניסתו של **דויד סופר**, המשקיע מ"ירדן", לי- "סהר". בימים אלה מתבשלת עיסקה גדולה נוספת בין "סהר" ל"ירדן". סביר להניח כי ההנפקה החדשה של "סהר" תהיה במחיר טוב. הסיבה: בי-אחרונה מכרו מנהלי "סהר" חבילות גדולות של מניות בבורסה, קיבלו את המחיר הגבוה שהיה בבורסה באותה-עת. ההיגיון אמר כי הם יודעים ש-יקבלו חזרה את כמות המניות שמכרו מן ההנפקה החדשה במחיר נמוך ממחיר המכירה, כך שישאר להם רווח הון יפה.